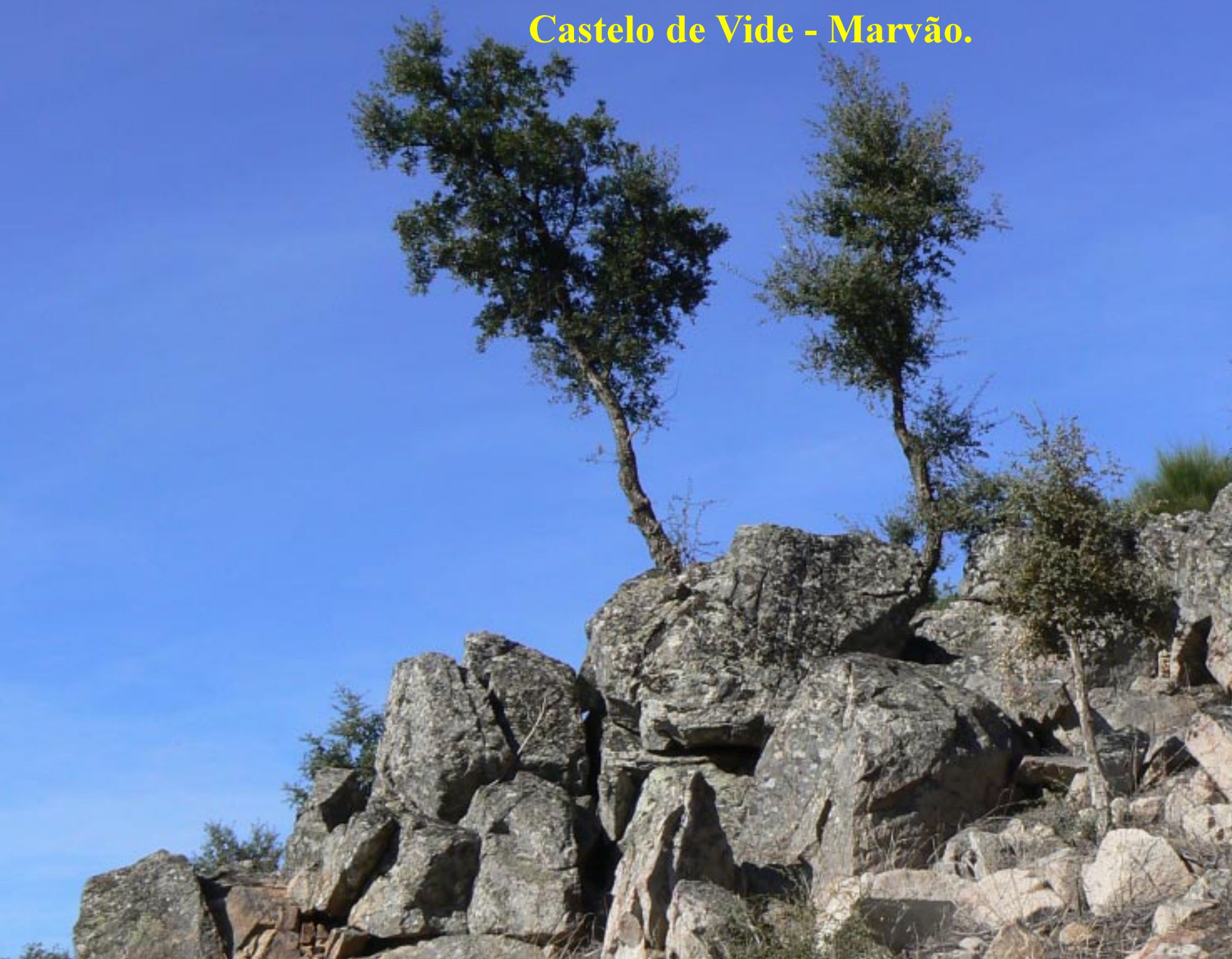

Castelo de Vide - Marvão.

Miradouro da Senhora da Penha.

24-10-2010. Castelo de Vide - Marvão.

Na een foto van de Penha-kapel hoog op de serra tegenover Castelo de Vide vertrekken we om 9.45 (3182 km op de teller) naar het dorpje Carreiras op 7,6 km. Dat gaat door de Serra de São Mamede.

Om 10.20 beginnen we dan aan de 9,5 km lange wandeling uit het ANWB actief&anders gidsje. Dezelfde wandeling staat overigens ook op een infobord op het pleintje bij de kerk in Carreiras. Wel moeten we nu de oranje-rode tekens volgen in plaats van de wit-groene (volgens de ANWB).

Castelo de Vide.

Opuntia sp.

Pas geschilde kurkeiken.

Aanvankelijk lopen we een langzaam ophoog lopende weg op in de richting van een uitzichtpunt annex WC en kiosk. Langs de weg eucalyptussen en kurkeiken. Zetten ze op de laatste een getal dat correspondeert met het laatste schiljaar?

Rechts boven ons een kam van puntige rotsen. Twee gieren vliegen daar rond. Overal hoor je de schelle klank van de schapenbellen, zowat het einge dat de absolute stilte breekt.

Het is vandaag opnieuw stralend weer. Een echte luxe deze lange periode van zo'n heerlijke temperatuur. Op de bocht net voor het eerder genoemde uitzicht worden we straf afgeblaft door een aantal kettinhonden bij een zeer rommelige boerderij.

Het uitzichtpunt heeft overigens ook (als ik dat goed interpreteer) een "Wassertredbecken". 10.55.

Twee gieren.

Fonte dos Carvoeiros.

Oude en jonge bast van 'n kurkeik.

Blauwvleugel sprinkhaan.

Romeinse weg.

Romeinse weg.

Romeinse weg.

Om 11.30 bereiken we dan de Romeinse weg, die er nog zeer goed uitziet voor zijn leeftijd. Belangrijk element daarin is zo te zien dat er niet met tractoren over gereden wordt. Halverwege de weg terug naar Carreiras doen ze dat wel zodat de stenen aan de buitenzijde eruit gereden zijn. Opmerkelijk verder zijn de verschillende patronen van stenen leggen. Zie foto's.

Romeinse weg.

Pompocnachtige plant?

Theklalceuwerik, Galerida theklae.

Pad op naar Carreiras.

Carreiras.

We zien een plant met een grote vrucht, die aan een pompoen doet denken, wilde bijen die zo te zien een nest hebben in een dode kurkeik, mussen en Zwarte roodstaarten, koeien met lange horens, een boom met grote peren en een Theklaleeuwerik, die zich heel braaf laat fotograferen.

Na een “duur” huis met grote hond op het goed afgeschermd erf moeten we links van de Romeinse weg af om terug naar Carreiras te klimmen. Dat laatste stukje is nog een pittige klim.

In het dorp zien we nog diverse heel aardige smalle staatjes. Aan de bushalte op een doorgaande weg eten we om 13 uur de meegebrachte boterhammen nog gauw op voor we het laatste stukje naar Zippy terug lopen.

O QUE É DE DEUS, OUVRE AS PALAVRAS DE DEUS

É PRECISO ORAR COM PERSEVERANÇA.
É PRECISO ORAR COM CONFIANÇA.
É PRECISO ORAR EM COMUM.

Kerk in Carreiras.

Marvão.

Marvão.

We besluiten door te rijden naar Marvão omdat het nog zo vroeg op de middag is.

Na 12 km over smalle landwegen, die steeds weer sterk stijgen en dalen, zien we van ver Marvão liggen op een hoge rots. Het dorp ligt in een zeer ruim fort dat de hele bergtop omvat.

Om 14.00 beginnen we dan aan de rondwandeling over de muren van Marvão. [Zie de PDF-file.](#)

Om half vier zijn we terug bij Zippy. We zijn aan rust en drinken toe. Ik schrijf aan de verhalen, Tineke bedenkt het een en ander voor de komende dagen. We blijven nog even in deze streek van Alentejo hangen.

Marvão - Campo Maior.

25-10-2010. Marvão - Campo Maior.

De afstanden tussen mooie stadjes is in dit deel van Portugal klein. Na 3205 km rijden we vandaag om 9.35 de 12 km naar Galegos. Dat is overigens niet meer dan een gehucht. Bij de brug over de Ribeira de Galegos en de bushalte kunnen we Zippy wegfrotten en beginnen om 10.04 aan een wandeling uit de Voetzoeker Zuid-Portugal no11. Ook hier staat echter een bord van PN da Serra de São Mamede met dezelfde route.

Ribeira de Galegos.

Kurkeiken.

In het begin zien we af en toe een stukje van de beek links, die zich een weg gebaad heeft door de granieten ondergrond. Graniet zal een wezenlijk onderdeel van het landschap zijn voor deze 12 km lange wandeling. Overal zien we kleine, grote en monstreuze kniekers liggen. De veelal verlaten boerderijtjes onderweg hebben grote brokken gebruikt als onderdeel van hun afscheiding.

Marvão.

Een ander beeldelement tijdens grote delen van de wandeling is het stadje Marvão, waar we gisteren waren. Het klooster dat daar onder ligt is veel groter dan we van de morgen nog konden zien.

Onderweg zien we opnieuw massa's kurkeiken en blijkt ons vermoeden dat het jaartal van schillen inderdaad op de stam wordt geschilderd. We zien eerst ergens een 10 en later ook 2010 van een ijverige markeerder.

Even lopen het Spaanse dorpje La Fontañera in, waar we Repsol gastanks zien. Ik leg de verkoopster op mijn beste Iberisch uit, dat we binnenkort butano moeten kopen, maar dat deze weg voor ons Zippy te wild is. Ze snapt het.

La Fontañera (E).

Het pad gaat meestentijds tussen muurtjes van opgestapelde stenen en soms tussen en over het naakte graniet. We passeren enkele gerenoveerde huizen van stads volk dat hier hun buitenverblijf hebben. Één man groet ons heel trots, hij maakt van zijn veldjes meer een Engelse tuin/park. We zien nog verrassend veel vlinders. Wel zijn ze op leeftijd, de vleugels sterk versleten. Bloemen zien we slechts af en toe, maar daar zitten wel aparte (nog onbekende) soorten bij.

Geschild in 2010..

Een van de huizen heeft een soort hut van takken achter op het erf, een soort kruising tussen een oom Tomhut en een Sama tipi. Volgens het boekje moeten die hier meer zijn.

Colchicum sp.

We steken de Ribeira de Galegos opnieuw over, nu met behulp van hoge stapstenen, dat is voor mij even slikken, maar het is erg simpel. Tineke doet het voor. 11.15.

Ribeira de Galegos.

Ribeira de Galegos.

Kurk.

Even later is de oversteek van de Rio Sever simpel daar is een gewone brug.
We lopen naar een geasfalteerde straat toe. Daar zou volgens de gids een uitzicht op Marvão zijn, maar het pad daarheen is door een hek afgezet. Ik probeer er nog langs af te lopen, maar blijf er in de struiken met centimeterlange doorns hangen. Dit punt is tevens het verste van deze wandeling. We dalen weer af en gaan richting Ramila het dal in.
We lunchen op een muurtje in de zon.

Kweepeer, *Cydonia oblonga*.

We zien een kweepeerbomen, een 3D puzzle van 1/2 miljard jaar oud graniet en opnieuw gehavende vlinders.

We passeren een zwart geblakerd groep bomen, bruine blaadjes toeven nog in hun kruinen en getuige dat het einde nog niet zo lang geleden is.

Huizen hier zijn verlaten. Eentje heeft reeksen geketende blikken tegen de muur als versiering. Een oud apparaat waar water mee geput werd?

In het gehucht Ponte Velha zien we (12.45) aan de weg een fontein, waarop staat dat het water niet gecontroleerd wordt. Maar met de zege van boven kunnen wel olijven ermee gewassen worden. Rio Sever wordt weer overgestoken en dan gaat het over een geasfalteerde weg bergop naar Galegos terug.

Ponta Velha.

Galegos.

Langs de weg staat wat van een kleine verbascum soort. Naar aanleiding van eerdere ervaringen in Noorwegen met deze soort, maak ik ook een close-up van een bloemetje om latere identificatie mogelijk te maken. Dat is met verbascumsoorten heel lastig, ze hybridiseren gemakkelijk.

Dwars door het dorp Galegos lopen we naar Zippy terug. 13.30.
Pittoresk zien er de meeste huisjes uit, maar er wonen zou onze keus niet zijn.
Uiteraard drinken we wat, rusten een tijdje voor we tegen tweeën doorrijden.

Galegos.

Via Portalegre rijden we naar eindbestemming van vandaag Campo Maior.

In Portalegre doen we boodschappen bij een Leclerc, die aan de andere kant van de stad ligt bij nog een aantal van dergelijke grote supermarkten. Zo zien we nog een stukje van de bovenstad.

De weg naar Campo Maior is kaarsrecht. Vandaar dat er geregeld via borden erop gewezen wordt, dat je je aandacht erbij moet houden. Helemaal kaarsrecht klopt niet uiteraard. De weg hobbelt in verticale richting behoorlijk.

Portalegre.

In Campo Maior hebben we last van een wegomlegging die net op de plek is, waar we de stad in zouden moeten rijden. Een poging om die route weer op te zoeken door later twee keer links af te slaan, verzandt in een te smalle bocht voor ons. Dus achteruit dat straatje weer uit en hetzelfde verderop nog eens gedaan. We moeten bij een volgende straat 2 keer steken voor we er door kunnen.

Campo Maior.

Campo Maior.

Dan komen we via een groot centraal plein op de weg naar de camping dos Anjos een goede kilometer buiten de stad. 16.30 komen we er aan en gaan ons inchecken. Ook deze camping blijkt in Nederlands bezit te zijn. Ze zijn hier afgelopen voorjaar begonnen. Buiten ons is er overigens maar één ander (Nederlands) stel.

Camping Campo Maior.

